

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2592/2025
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Перовић, адвокат из ..., против туженог „ОЗБ СКАДАРЛИЈА“ д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Милош Влаховић, адвокат из ..., ради утврђења заснивања радног односа на неодређено време, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 477/25 од 20.03.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 477/25 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 872/23 од 25.03.2024. године, која је исправљена решењем истог суда П1 872/23 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време дана 09.08.2012. године и да је у таквом радном односу био до 30.04.2017. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 303.750,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 477/25 од 20.03.2025. године, ставом првим изреке, укинута је исправљена првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена је као неблаговремена тужба којом је тужилац тражио да се утврди да је дана 09.08.2012. године засновао радни однос на неодређено време код туженог и у радном односу био све до 30.04.2017. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење садржано у ставу другом изреке исправљене првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 303.750,00 динара, а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 267.750,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 49.500,00 динара.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Врховни суд је испитао побијано решење применом члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да је ревизија дозвољена на основу члана 441. ЗПП, али да је неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревизије да је у поступку доношења побијаног решења пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 194. ЗПП, с обзиром на то да другостепени суд није ни ценио правни интерес тужиоца за подношење тужбе за утврђење, већ је по службеној дужности водио рачуна о благовременост и ове тужбе у смислу одредбе члана 294. став 1. тачка 2) ЗПП у вези са чланом 195. Закона о раду.

У конкретном случају, тужилац је 04.07.2017. године поднео тужбу ради утврђења да је 09.08.2012. године код туженог засновао радни однос на неодређено време и да је у таквом радном односу био до 30.04.2017. године.

Првостепени суд је применом одредби члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 и 54/09), који је био на снази у време закључења уговора о привременим и повременим пословима по коме је тужилац ступио на рад код туженог дана 01.08.2011. године, усвојио тужбени захтев и утврдио да је тужилац засновао радни однос на неодређено време 09.08.2012. године, са образложењем да је тужилац непрекидно радио на истоврсним пословима ... дуже од 12 месеци (у периоду од 01.08.2011. године до 30.04.2017. године), те да су испуњени законски услови за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, сматрајући да је без утицаја на другачију одлуку чињеница да је тужилац поднео тужбу по протеклу 60 дана од дана сазнања за повреду јер се ради о тужби за утврђење из члана 194. ЗПП за коју тужилац има правни интерес, а таква тужба не подлеже правилу о благовремености из члана 195. Закона о раду.

Другостепени суд је сматрао да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 3) ЗПП, због чега је укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу као неблаговремену, применом члана 195. став 2. Закона о раду, с обзиром на то да је тужиоцу престао радни однос 30.04.2017. године, а да је тужбу поднео 04.07.2017. године, дакле по истеку рока од 60 дана.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право.

Законом о раду („Службени гласник РС“ број 24/05... 113/17), у члану 195. став 1. прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом, док је ставом 2. прописано да рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Рок прописан наведеном одредбом је преклузивни рок материјалног права, чијим протеклом, односно пропуштањем запослени губи право на судску заштиту, а тужба поднета по истеку овог рока се одбацује. Суд пази по службеној дужности на

овај рок и на њега се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Правило да се тужба у радном спору подноси у року од 60 дана примењује се и радном спору за утврђење постојања радног односа (који став је изражен и у одлуци Врховног суда Рев2 2282/2023 од 28.11.2023. године). Због тога је погрешан став изражен у првостепеној пресуди донетој у овом поступку да тужба за утврђење радног односа није везана за рок.

У конкретном случају, како је тужиоцу престао радни однос код туженог 30.04.2017. године истеком рока на који је закључен уговор о раду (тј. последњи у низу сукцесивно закључених уговора о привременим и повременим псловима), а тужбу за утврђење да је код туженог засновао радни однос на неодређено време је поднео 04.07.2017. године, то је другостепени суд у складу са наведеним одредбама, водећи рачуна по службеној дужности о благовремености тужбе, правилном применом члана 195. став 2. Закона о раду у вези са чланом 294. став 1. тачка 2. ЗПП, одбацио тужбу као неблаговремену, уз укидање првостепене пресуде. Због тога су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Из наведених разлога Врховни суд је на применом одредбе члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**